

Một Buổi Chiều Mùa Hè Los Angeles

Cháu Ngoại tôi chỉ cây hoa tím:
“Hè đã về rồi, Ngoại có biết không?”
Tôi gật đầu, nói: “Biết chứ con,
Hè thì vui mà hoa tím quá buồn!”

Cháu Ngoại tôi cười: “Tại Ngoại nhớ Quê Hương,
Hè ở Việt Nam, bây giờ mùa phượng đỏ
Mấy ngàn năm, mùa Hè hoa phượng nở
Và tiếng ve kêu, con cũng nhớ một lần...”

Cháu tôi nói rồi, nó đứng bâng khuâng
Ngửa bàn tay hứng hoa La Jacaranda rụng xuống
Nhiều hoa La Jacaranda tàn, bay, vất vưởng
Tím suốt con đường hai ông cháu đang đi...

Tôi ngó cháu tôi, nó tím rịm lòng tay
Tôi ngó được tôi, chắc tím đầy con mắt?
Mùa Hè tha hương, với tôi, buồn thật
Hoa tím nở, tàn, lất phất như mưa...

Mùa Hè của cháu tôi chắc chắn nên thơ
Nó đã hết bâng khuâng, nó tung tăng trên bờ đại lộ
Cháu Ngoại tôi đang thời tuổi nhỏ
Hoa tím in vào lòng nó, tím duyên...

Tôi không nhắc cho cháu tôi chuyện gì tôi muốn quên:

*Mùa phượng vĩ dọc bờ sông Phan Thiết
Mùa anh đào trên Đơn Dương Đà Lạt
Mùa dạ hương ở Huế đêm trăng...*

Nhất là những đêm trăng, trăng tàn Bến Ngự dễ thương
Trăng trôi trên sông Hương ra tới Lăng Cô mới nhạt
Màu vàng của ánh trăng như hoa rơi, tản mát
Chắc bây giờ tím lắm mỗi hoàng hôn?

Trần Văn Lệ